

Leitarkort

Kennarinn getur ákveðið uppbyggingu ritgerðarinnar í dálkunum vinstra megin.

Nemendur leita sér upplýsinga um þessi atriði. Það fer eftir aldri og getu hversu margar heimildir er unnið með. Í þessu verkefni þarf t.d. ekki nema eina heimild, Húsdýrin okkar.

Það er mjög mikilvægt að nemendur skrifi bara stikkorð þegar þeir lesa heimildina. Það er til þess að þeir skrifi sínar eigin málsgreinar í ritgerðinni.

Dæmi um leitarkort, 4. bekkur skrifar ritgerð um hesta:

Heiti - kvenkyn, karlkyn, afkvæmi	<i>Hestur. Hryssa. Meri. Fólald. Tryppi.</i>
Dýrategund	<i>Hófdýr.</i>
Útlit	<i>Hrosshár. Feldur. Fjórfættur. Stór. Tagl.</i>
Af hverju er hesturinn húsdýr? -Nytsemi	<i>Fararskjóti. Reiðhestur. Keppni. Burðardýr. Matur.</i>
Reiðtygi	<i>Beisli. Taumur. Hnakkur. Ístað.</i>

Gangtegundir	<i>Brokk. Tölt. Stökk. Fet. Skeið.</i>
Annað merkilegt	<i>Ég elska hesta!</i>

Dæmi um ritun út frá leitarkortinu:

Karlkyns hestur heitir hestur. Kvenkyns hestur kallast hryssa eða meri. Afkvæmið kallast folald eða tryppi.

Hesturinn er spendýr og hófdýr.

Hestar eru með feld og hárin kallast hrosshár. Þeir eru stórir, með fjóra fætur og tagl.

Í gamla daga voru hestar notaðir sem fararskjótar. Það þýðir að þeir fluttu fólk á milli staða. Þá voru heldur ekki til neinir bílar. Þeir voru líka notaðir sem burðardýr og gátu borið þungar byrðar langar leiðir. Þá þurfti fólk ekki að bera allt sjálft. Í dag eru margir hestar reiðhestar, þá búa þeir í hesthúsum og fá góða umhirðu. Það er gaman að eiga góðan reiðhest. Sumir hestar keppa á mótum. Þá þurfa þeir að æfa sig mikið með knapanum sínum.

Til þess að geta riðið hesti þarf reiðtygi. Þau kallast beisli, taumur og hnakkur. Fólk situr í hnakknum. Svo setur það fætuna í ístöðin.

Hestar hafa mismunandi gangtegundir. Eiginlega allir hestar hafa brokk, stökk, fet og skeið. En íslenski hesturinn getur líka tölt og það er fimmta gangtegundin.

Mér finnast hestar sætir og ég elska hesta!

Heimildir: Húsdýrin okkar, bls. X-X.